

Валентина Медведєва,

кандидат історичних наук, старший науковий співробітник,

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

Голосіївський просп., 3, Київ, 03039, Україна

e-mail: vilena_21@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0003-1971-0347>

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬНОЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

У статті досліджено властивості інформаційно-аналітичної роботи в системі стратегічних комунікацій у країні та роль інформаційно-аналітичних структур бібліотечних установ в інформаційній підтримці органів державної влади в умовах інформатизації суспільства. Розглянуто значення інформаційно-аналітичної роботи на стадії розробки стратегічних комунікацій в управлінні органів державної влади. Приділяється увага ролі та місцю аналітичних підрозділів бібліотечних установ у системі стратегічних комунікацій на базі досвіду аналітичних підрозділів Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського.

Ключові слова: стратегічні комунікації, інформаційно-аналітична діяльність бібліотечних установ, інформаційно-аналітичні структури.

Сьогодні на основі швидкоплинних процесів, які дають змогу сучасному суспільству впливати на вирішення важливих питань, отримання владою вірогідної та всебічної інформації з вагомих проблем, виникає необхідність пошуку новітніх моделей інформаційного бібліотечного розвитку, які впливатимуть на процес співробітництва бібліотечної установи із суспільством і владними структурами в контексті інформатизації суспільства. Останнім часом у країні дедалі більше уваги приділяється проблематиці впровадження системи стратегічних комунікацій.

Значну увагу вивченню та розгляду цієї тематики приділяли у своїх наукових дослідженнях такі науковці, як В. Ліпкан, Т. Сивак, Т. Безверхнюк, О. Кушнір, С. Соловійов, А. Баровська, Д. Дубов, Є. Тихомирова, Л. Чуприна, С. Гуцал та ін.

Метою статті є дослідження інформаційно-аналітичного супроводу стратегічних комунікацій у контексті інформатизації суспільства.

Найбільш надійною та перспективною формою роботи для бібліотечної установи у вирішенні питань з означеної проблематики є модель інформаційно-аналітичного партнерства з розширенням діяльності бібліотечної установи як центру громадського доступу до будь-якої інформації. Під розширенням діяльності розуміється передусім інформаційна участь бібліотечної установи в державотворчих демократичних процесах, підтримка поінформованості суспільства з важливих суспільно значущих питань, забезпечення інформацією органів державної влади, що сприяє прийняттю управлінських рішень. До особливостей інформаційно-аналітичного партнерства можна віднести:

- цілеспрямований на інтенсивний розвиток країни у європейське співтовариство та підвищення якості однакового доступу до будь-якої інформації;

- розгалужену світову систему інформаційних ресурсів бібліотечних установ;

- наявний розвиток у бібліотечних установах інформаційно-аналітичного виробництва;

- присутність у суспільства безперешкодного і постійного доступу до інформації про функціонування суспільних та державних інституцій;

- у владних державних структур – можливості отримання інформації про реакцію суспільства на діяльність влади через інформаційні продукти та послуги бібліотечних установ тощо [1].

Безперечно, необхідність створення систем інформаційної та аналітичної підтримки або систем інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади сьогодні диктується.

В Україні інформаційно-аналітичною роботою займаються численні структури. Це інформаційні служби органів державної влади, політичних партій, наукових установ, громадських організацій та ряд інституцій інформаційного профілю, серед яких Український центр економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова, Міжнародний центр перспективних досліджень, Український незалежний центр політичних досліджень тощо [2].

На думку Л. Чуприни, сучасні інформаційно-аналітичні структури можна розглядати як ефективний чинник підтримки комунікації між органами виконавчої влади та суспільством, представництва й захисту суспільних інтересів, моніторингу дій влади, критичного аналізу та оцінки її рішень, формулювання альтернативних політичних пропозицій тощо.

Державним аналітичним центром, суб'єктом інформаційно-аналітичного супроводу формування стратегічних комунікацій, відповідно до Доктрини інформаційної безпеки України, є Національний інститут стратегічних досліджень (НІСД), який «має забезпечити науково-аналітичне та експертне супроводження процесу формування і реалізації державної інформаційної політики» [3].

Поряд із цим, у ряді відомчих міністерств засновано відповідні структурні підрозділи, у яких працюють радники зі стратегічних комунікацій, експерти, аналітики, фахівці з цього напрямку. За словами Л. Чуприни, впровадження системи стратегічних комунікацій визначає:

- розроблення положень міжвідомчої комунікації – від стратегічного до тактичного рівня;
- опрацювання базових документів і правил, які визначатимуть роботу та мету стратегічних комунікацій;
- розроблення позицій для всіх провідних суб'єктів систем стратегічних комунікацій;
- надання провідним суб'єктам повноважень для реалізації діяльності стратегічних комунікацій;
- створення більш тісних взаємовідносин між розробленням і плануванням комунікаційної політики;
- розроблювання механізмів координації та положень на міжвідомчому рівні;
- забезпечення потрібними технічними й інфраструктурними засобами тощо [4].

Зазначимо, що Міністерство інформаційної політики України (МІП) стало головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення створення механізмів моніторингу відкритих джерел інформації для потреб стратегічних комунікацій, у сфері забезпечення інформаційного простору України, зокрема з питань поширення суспільно важливої інформації в Україні та за її межами, а також забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів.

Першорядними положеннями роботи МІП стали:

- сприяння суспільно важливій інформації в Україні та за її межами;
- забезпечення функціонування державних інформаційно-технічних ресурсів;
- забезпечення здійснення реформ ЗМІ щодо суспільно важливої інформації тощо [5].

Так само державний секретар Міністерства інформаційної політики України А. Біденко зазначає, що захист безпеки держави в інформаційній

сфері є одним із пріоритетів державної політики України. Поряд із цим важливе значення мають такі актуальні питання:

- захист інформаційного простору;
- формування системи кібернетичної безпеки України;
- покращення вітчизняного законодавства у сфері охорони державної таємниці та службової інформації;
- міжнародна взаємодія у сфері забезпечення інформаційної безпеки;
- удосконалення змісту вищої освіти фахівців з інформаційної безпеки держави;
- пріоритети розвитку законодавства України у сфері охорони державної таємниці та службової інформації тощо [6].

Водночас роль та місце наукових бібліотечних установ у розвитку стратегічних комунікацій, забезпеченні створення механізмів моніторингу відкритих джерел інформації для потреб стратегічних комунікацій розглядалися не на достатньому рівні.

Сьогодні існують нагальні проблеми, розв'язання яких потребує терміновості, адже вони відчутно затримують зміни та подальший розвиток бібліотечної справи в країні.

Так само це стосується першорядних визначальних положень щодо реформування бібліотечної справи, зокрема:

- направленостей модернізації бібліотечних закладів;
- технічного та технологічного переоснащення;
- оцифрування фондів;
- перерозподілу кадрового ресурсу для бібліотечних закладів тощо.

Тут треба зазначити, що Кабінет Міністрів 23 березня 2016 р. затвердив «Стратегію розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року “Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України”» [7].

Ця постанова окреслює головні напрями розвитку бібліотечної справи в державі, вплив бібліотечних установ на ступінь соціального, економічного розвитку, розвитку науки, освіти та інформаційної безпеки Української держави тощо.

При цьому Стратегію розроблено як загальне бачення, що спільно здійснюватиметься органами державної влади та місцевого самоврядування, бібліотечними установами, установами культури, науки, освіти тощо.

Визначено такі першочергові стратегічні напрями розвитку вітчизняних бібліотечних установ:

- удосконалення нормативно-правової бази та врегулювання стандартів бібліотечно-інформаційної галузі відповідно до міжнародних

стандартів, створення системи стандартів бібліотечно-інформаційної галузі для підвищення результативності діяльності бібліотечних установ;

- створення системи гарантованого бюджетного фінансування першорядних бібліотечних послуг і реформування механізму отримання та використання надходжень з інших джерел фінансування;

- створення сучасної матеріально-технічної бази та інформаційно-технологічної інфраструктури бібліотечних установ відповідно до міжнародних стандартів для надання високоякісних бібліотечно-інформаційних послуг та ефективного доступу до інформації;

- створення нової архітектури інтегрованої бібліотечної системи держави на основі універсального доступу та економічної доцільності, створення гнучкої та динамічної структури бібліотечної системи, придатної до сталого розвитку й спрямованої на розширення сфери обслуговування;

- науковий супровід розвитку бібліотечних установ в умовах якісних змін, забезпечення наукового супроводу бібліотечно-інформаційної діяльності для високоякісних трансформацій і постійного розвитку галузі;

- створення системи ефективної внутрішньої та зовнішньої комунікації для розвитку партнерства, просування загальних цінностей і досягнення стратегічних результатів тощо [8].

Водночас здійснення стратегічних напрямів передбачає створення системи внутрішньої та зовнішньої комунікації для розвитку партнерства, просування загальних цінностей і досягнення стратегічних результатів. Для цього необхідно:

- налагодити ефективну міжвідомчу комунікацію між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, які мають у своєму підпорядкуванні бібліотечні установи, які істотно впливають на бібліотечно-інформаційну галузь;

- налагодити дієву міжсекторальну комунікацію;

- модернізувати внутрішню фахову комунікацію;

- поліпшити зовнішню комунікацію з територіальними громадами та суспільством;

- поглиблювати міжнародні фахові взаємовідносини тощо [7].

Крім того, запропоновано план дій на період до 2025 р. Він визначає: реалізацію програми модернізації матеріально-технічної бази бібліотечних установ; їх інформатизацію; збереження бібліотечних фондів; створення мобільних бібліотек та Національної електронної бібліотеки; реалізацію проекту єдиного універсального вебпорталу інформаційних ресурсів бібліотечних установ; ретельне опрацювання й запровадження

загальнодержавної системи електронної доставки документів; приєднання зведеного електронного каталогу бібліотечних установ України та електронних каталогів окремих бібліотечних установ до світового зведеного каталогу бібліотечних ресурсів (WorldCat) [8].

На сьогодні перспективи бібліотечних установ, зокрема їхнє місце в системі стратегічних комунікацій, визначаються, виходячи з головних функцій бібліотечної установи як соціального інституту.

Сьогодні інформаційна співпраця бібліотечних установ із владними структурами на загальнодержавному й регіональному рівнях полягає в наданні владним структурам своєчасної, повної та об'єктивної інформації з конкретних питань, що надходять з різних джерел, систематизації оцінок із конкретної проблематизації, наданні можливих варіантів у розв'язанні нагальних проблем, формуванні висновків на основі аналізу, пропозицій про політичні та організаційні дії органів управління з розглянутих питань для забезпечення прийняття рішень та застосування управлінських дій на основі всебічної поінформованості.

На основі досвіду співпраці аналітичних підрозділів НБУВ з органами державної влади можна говорити про доцільність залучення їх до радикального розвитку системи стратегічних комунікацій. Такий досвід роботи є у Служби інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади (СІАЗ) НБУВ. Результатом її оперативної співпраці з органами державної влади стали численні тематичні інформаційно-аналітичні продукти, які одержали високу оцінку замовників. При цьому здійснюється постійне інформаційно-аналітичне спілкування з користувачами. Замовники інформації СІАЗ у центральних органах державної влади мають змогу одержувати оперативно й систематично оновлювану інформацію про перебіг суспільних перетворень на місцях, про оцінку громадською думкою діяльності державної та місцевих органів влади тощо.

Одночасно аналітичні підрозділи НБУВ здійснюють тематичні моніторингові дослідження за матеріалами інтернет-ресурсів на замовлення органів державної влади. Ці напрацювання сприяють управлінським структурам у комплексному аналізі ситуації, проявів закономірностей суспільного розвитку, виробленні раціональних і вагомих пропозицій для прийняття належних рішень у галузях державного управління.

Інформаційно-аналітичні структури нерідко виступають посередниками в системі комунікацій між населенням і владою. Одержуючи інформацію від органів державної влади, вони подають її споживачам без перекручень, зумовлених переслідуванням за сенсаційністю, упередженістю тощо [4].

Сьогодні є неймовірна можливість контактування в режимі реального часу із членами уряду, політиками, експертами та населенням, що наближає аналітика до процесу підготовки, розгляду, обговорення й прийняття управлінських рішень, прискорює підготовку аналітичного матеріалу, сприяє підвищенню його якості, ефективності роботи інформаційно-аналітичних структур тощо. Отже, інформаційно-аналітичні підрозділи бібліотечних установ мають можливість оперативно реагувати на суспільні процеси та зменшити перекручування інформації [9].

Треба виокремити досвід співпраці СІАЗ НБУВ з Радою національної безпеки і оборони України (РНБО) з питань протидії інформаційній агресії. Підтверджується вагомий потенціал аналітичних підрозділів бібліотечних установ у розвитку системи стратегічних комунікацій в Україні. Тут ідеться про можливості моніторингу та аналізу актуальних питань сучасного суспільства на базі відкритих джерел інформації, фондів бібліотечних установ для потреб державних органів та поширення значущої інформації серед населення, розширення просторого доступу до неї користувачів [4].

Також варто згадати Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 26 січня 2018 р. «Про додаткові заходи з протидії інформаційній агресії». Серед позитивних кроків у протидії інформаційній агресії можна виокремити:

- створення Міністерства інформаційної політики;
- прийняття Доктрини інформаційної безпеки України;
- рішення про заборону окремих інформаційних ресурсів країни-агресора та інші заходи, що дало змогу певною мірою відреагувати на інформаційні загрози.

Реалізуючи політику інформаційної безпеки, влада намагається не порушувати право громадян на інформацію. Головною метою такої інформаційної політики є не маніпулятивні та деструктивні інформаційно-психологічні впливи на громадян, а повноцінна соціально-психологічна реабілітація та реінтеграція громадян, а також поступове проникнення в усі сфери й інформаційні процеси суспільного життя [10].

Треба зазначити, що з огляду на актуалізацію проблематики міжнародної інформаційної безпеки та сучасну інформаційну війну, інформаційний процес виокремлюється й ступенем розвитку сучасного суспільства інформаційних обмінів, ступенем розвитку потрібної для цього інфраструктури, яка охоплює всі сфери людської діяльності, неодмінною якістю управління інформаційними процесами на рівні національного інформаційного простору, де є значущим фактором забезпечення інформаційної інтеграції в національному вимірі.

У межах розвитку вітчизняного національного інформаційного простору інформаційний процес набуває орієнтації на його західну модель еволюції. Ця орієнтація віддзеркалюється в організації розвитку інформаційних обмінів на національному рівні та охоплює всі сфери життєдіяльності в процесі їх розвитку в напрямі утвердження інформаційного суспільства й пов'язана передусім із:

- розвитком міжнародного співробітництва в інформаційній сфері;
- забезпеченням рівня інформаційної безпеки, що характеризується достатньою захищеністю національних інтересів в інформаційній сфері від зовнішніх та внутрішніх загроз для забезпечення нормального життя й розвитку суспільства;
- забезпеченням зростання активності країни в міжнародному інформаційному просторі;
- виконанням програм наповнення вітчизняного сегмента міжнародного інформаційного простору високоякісною, суспільно значущою інформацією;
- адаптацією зарубіжних інформаційних ресурсів згідно із суспільними потребами в державі тощо [11].

Як зазначає Л. Чуприна, для регулювання суспільних відносин у галузі стратегічних комунікацій варто обов'язково розробити окремий нормативно-правовий акт, який врегулює суть, зміст, форми, методи, складові та інші значущі виміри результативної діяльності системи стратегічних комунікацій. Поряд із цим формування системи стратегічних комунікацій в Україні дає змогу науковим бібліотечним установам з'ясувати та визначити своє місце в цій системі за умови вдосконалення своїх можливостей як центру інтелектуальної обробки інформації, підвищення якості інформаційних продуктів, сервісів і власних послуг, комфорту, зручності, оперативності, стабільності, надійності зберігання інформації тощо [4].

Отже, сьогодні немає сумніву, що вирішення органами державної влади та місцевого самоврядування політичних, економічних та соціальних завдань дедалі більше залежить від оперативності, наукової обґрунтованості й зваженості рішень, які вони приймають. У процесі управління керівники постійно мають справу з інформацією як необхідним способом розроблення управлінських рішень та їх виконання. Нині інформаційна функція бібліотечних установ у процесі дедалі більш тісної співпраці з управлінськими структурами перетворюється в інформаційно-аналітичну функцію. Удосконалюючи свої можливості, розробляючи власні технології обробки інформації, що використовуються під час проведення наукових досліджень та дають змогу організувати на їхній основі власну синтезовану

продукцію, бібліотечні установи сьогодні можуть задовольнити інформаційні потреби різних користувачів, зокрема органів державної влади. Цим зумовлена необхідність пріоритетної державної підтримки наукових досліджень як джерела економічної могутності та політичної незалежності держави, що разом становлять фундамент її національної безпеки.

Список бібліографічних посилань

1. Вітушко Н. Роль бібліотечних установ у створенні та підтримці електронного діалогу: влада – суспільство. *Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського*. Київ, 2012. Вип. 33. С. 303–311.

2. Роль аналітичних центрів на ринку політичного аналізу в Україні. URL: http://dipcorpus-info.at.ua/news/rol_analitchnikh_centriv_na_rinku_politichnogo_analizu_v_Ukrajini/2010-02-02-42.

3. Чуприна Л. Особливості інформаційно-аналітичного супроводу стратегічних комунікацій. *Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського*. Київ, 2019. Вип. 52. С. 185–198.

4. Чуприна Л. Аналітичні підрозділи бібліотеки в системі стратегічних комунікацій. *Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського*. Київ, 2017. Вип. 48. С. 274–284.

5. Лігун Т. Український інформаційний захист під час гібридної війни. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2019/>.

6. МІП: У Києві пройшла конференція з інформаційної безпеки держави. URL: <https://mip.gov.ua/news/3007.html>.

7. Про схвалення Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року «Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України»: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 бер. 2016 р. № 219-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/219-2016-%D1%80>.

8. Блажкевич А. Реформування українських бібліотек: урядова стратегія розвитку. *Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського*. Київ, 2017. Вип. 48. С. 362–369.

9. Чуприна Л. Оперативна інтернет-інформація в інформаційно-аналітичній діяльності бібліотек України : монографія / наук. ред. В. М. Горовий, Київ : *Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського*, 2014. 208 с.

10. Дем'яненко М. Протидія інформаційній агресії: світовий досвід та вітчизняні реалії. *Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського*. Київ, 2018. Вип. 50. С. 225–240.

11. Інформаційно-культурне забезпечення інтеграції регіонів України.

URL: [http://nbuviap.gov.ua/images/nauk-mon/Informatsiino-kulturne zabezpechennia intehratsii rehioniv Ukrayiny.pdf](http://nbuviap.gov.ua/images/nauk-mon/Informatsiino-kulturne_zabezpechennia_intehratsii_rehioniv_Ukrayiny.pdf).

References

1. Vitushko, N. (2012). Rol bibliotechnykh ustanov u stvorenni ta pidtrymtsi lektroonoho dialohu: vlada – suspilstvo [The Role of Library Institutions in Creating and Supporting Electronic Dialogue: Power – Society]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteki Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 33, pp. 303–311 [in Ukrainian].

2. Rol analitychnykh tsestriv na rynku politychnoho analizu v Ukrayini [The role of think tanks in the political analysis market in Ukraine]. Retrieved from http://dipcorpus-info.at.ua/news/rol_analitchnykh_centriv_na_rinku_politychnoho_analizu_v_ukrajini/2010-02-02-42 [in Ukrainian].

3. Chupryna, L. (2019). Osoblyvosti informatsiyno-analitchnoho suprovodu stratehichnykh komunikatsiy [Features of information and analytical support of strategic communications]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteki Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 52, pp. 185–198 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.15407/np.52.185>

4. Chupryna, L. A. (2017). Analitychni pidrozdily biblioteki v systemi stratehichnykh komunikacij [Library Analytical Departments in the System of Strategic Communications]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteki Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 48, pp. 374–384 [in Ukrainian].

5. Lihun, T. Ukrayinsky informatsiynyy zakhyst pid chas hibridnoyi viyny [Ukrainian information protection during the hybrid war]. Retrieved from <https://naub.oa.edu.ua/2019/> [in Ukrainian].

6. MIP: U Kyievi proyshla konferentsiya z informatsiynoyi bezpeky derzhavy [MIP: A conference on information security of the state was held in Kyiv]. Retrieved from <https://mip.gov.ua/news/3007.html> [in Ukrainian].

7. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku bibliotechnoi spravy na period do 2025 roku «Yakisni zminy bibliotek dlia zabezpechennia staloho rozvytku Ukrainy»: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 23 ber. 2016 r. No. 219-r [On approval of the Strategy for the development of libraries for the period until 2025 «Qualitative changes in libraries for ensuring sustainable development of Ukraine»: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine

on March 23, 2016 No. 219-p]. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/219-2016-%D1%80> [in Ukrainian].

8. Blazhkevych, A. (2017). Reformuvannya ukrayinskykh bibliotek: uryadova strategiya rozvytku [Reforming Ukrainian Libraries: Governmental Development Strategy]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 48, pp. 362–369 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.15407/np.48.362>

9. Chupryna, L. A. (2014). Operativna internet-informatsiia v informatsiino-analitychnii diialnosti bibliotek Ukrainy [Operating online information in the information and analytical work of Libraries in Ukraine]. Kyiv [in Ukrainian].

10. Demianenko, M. (2017). Protydiya informatsiyniy ahresiyi: svitovyy dosvid ta vitchyznyani realiyi [Countering Information Aggression: World Experience and Domestic Realities]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 50, pp. 225–240 [in Ukrainian].

11. Informatsiino-kulturne zabezpechennia intehratsii rehioniv Ukrainy [Information and cultural support for the integration of Ukrainian regions]. Retrieved from <http://nbuviap.gov.ua/images/nauk-mon/> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 03.01.2020.

Valentyna Medvedeva,

PhD (History), Senior Researcher,
V. I. Vernadsky National Library of Ukraine
3 Holosiivskyi Ave., Kyiv 03039, Ukraine
e-mail: vilena_21@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-1971-0347>

Information and Analytical Aspect of Improving Strategic Communications in the Process of Social Informatization Development

The article investigates the properties of information and analytical work in the system of strategic communications in Ukraine and role of library institutions, namely its information and analytical structures, in providing information support to public authorities in terms of society informatization. Emphasis is placed on the most reliable and promising form of work for a library institution, such as a model of information-analytical partnership with the growing of library institution importance as a center of public access to any information and its presuppose such activities as primarily information participation of library institution in state-building democratic processes, support of public awareness on important socially important issues, provision of information to public authorities, which facilitates administrative decisions making.

Strategic directions are considered, which envisage creation of internal and external

communication system for partnership development, promotion of common values and achievement of strategic results.

The importance of information and analytical work at the stage of strategic communications development in the management of public authorities is analyzed.

Attention is paid to the role and importance of information and analytical units of library institutions in the strategic communication system, based on the experience of analytical units of the Vernadsky National Library of Ukraine.

Given the vast experience of cooperation between the library analytical units and state authorities, it is possible to state the appropriateness of their involving in radical development of strategic communications system.

The Service of Information and Analytical Support of State Authorities (SIAS) of the Vernadsky National Library of Ukraine has such experience. Its operational cooperation with public authorities has resulted in numerous thematic information and analytical products that have received a significant evaluation of customers.

Keywords: strategic communications, information-analytical activity of library institutions, information-analytical structures.